

6585 29. April 1897: 2. Beh. af Forl. i. Beslutn. om Godf. af Frihavnens Regnskab, 6586

der en Redegørelse i Motiverne til Forslaget, og man ser blandt andet deraf, at de største Summer navnlig ere brugte til Bramme, Lokomotiver, Inventar, Sporanglægg, Sture og deslige. Ligesom Ministeriet ikke har haft noget at bemærke angaaende denne Opgørelse, har Finansudvalget heller ikke fundet noget at bemærke, og det indstiller derfor Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C, Sp. 1447—48)

vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det saaledes vedtagne Forslag vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Enefte Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 50 af 1ste April 1891 om en Dlstat m. m.

(Udvalgets Erklæring med deri indeholdte Endringsforslag findes i Tillæg B).

Formanden (Sofus Høgsbro): Sagen kan kun foretages med Tingets Samtykke, da Udvalgets Erklæring ikke har foreligget for Tinget i den i Forretningsordenen foreskrevne Tid. Hvis ingen begærer Afstemning, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Samtykket er saaledes givet.

De i Udvalgets Erklæring stillede Endringsforslag samt Lovforslaget som Helhed fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (N. S. Jensen): Ved anden og tredje Behandling af denne Sag var der den allerfjærrreste Enighed saavel i Udvalget som i Tinget. Jeg tror kun, der falder een Stemme imod Lovforslaget, som

det forelæa. Der var altsaa god Grund til at tro, at Landstinget skulde have taget mod Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det forlod dette Ting, saa meget mere som den højtærede Finansminister klart udtalte sin Tilslutning til Lovforslaget i denne Skikkelse. Det er imidlertid ikke slet. Lovforslaget er kommet tilbage fra Landstinget til enefte Behandling her, og hvor uskyldig den foretagne Forandring rent overfladisk kan se ud, indeholder den i Virkeligheden en meget væsentlig Forandring. Som bekendt fastslog Forslaget i sin tidligere Skikkelse, at Staten skulde være 9 Kr., nu er den sat til 10 Kr., hvad den ogsaa vilde blive, uden at dette Forslag bliver ophøjet til Lov. Hensigten med Vedtagelsen af Loven i den Skikkelse, hvori den forlod Folketinget, var, at Befolkningen kunde blive fri for at betale Allet dyrere for Eftertiden end hidtil, og der kom fra forskellige Sider Udtalelser frem, der gik Haab om, at dette vilde blive Tilfældet i det mindste for en længere Tid. Vedtager man Forslaget i dens nuværende Skikkelse, vil dette ikke blive Tilfældet. Den betydelig forhøjede Afgift ville Bryggerierne lægge over paa Forbrugerne, og for Bryggeriernes Bedkommende vil der altsaa ikke foregaa nogen Forandring, enten vi vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse eller slet ikke. I dette Forslag er der altsaa kun taget Hensyn til Bryggerierne. Nu er det imidlertid saaledes her, at dette Tings Flertal altid tager væsentligt Hensyn til, hvad der gavner Befolkningen. Derfor er det ogsaa naturligt, at vi ved vor Stilling her tage det Hovedhensyn ikke at paalægge Befolkningen større Byrder end nødvendigt. Den skønne Enighed, der var i Udvalget mellem anden og tredje Behandling, er imidlertid nu ubehdignvis bristet. Der er et Par af Udvalgets Medlemmer, der have forladt os, nemlig det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) og det ærede Medlem for Horsens (Wulff), som have sluttet sig til Landstinget og opgivet det Standpunkt, hvorpaa Folketinget stod. Disse to Standpunkter, som altsaa Folketinget og Landstinget indtage, kunne ganske karakteriseres ved de Ord, at medens Folketinget først og fremmest tager Hensyn til Befolkningen og kun i anden Linje til Bryggerne, tager Landstinget og det nævnte